

Sökanden yrkar att domstolen skall

ogiltigförklara eller åtminstone ändra beslut K (2003) 1539 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkstälts av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) i den mån beslutet avser finansiella korrigeringar till Republiken Grekland nackdel på området för jordbruksgrödor med avseende på räkenskapsåren 2000-2001.

Grunder och huvudargument

- Feltolkning av vissa bestämmelser.
- Felaktig bedömning av de faktiska omständigheterna.
- Bristande motivering.
- Feltolkning och felaktig tillämpning av bestämmelserna i artikel 5.2 c i förordning (EEG) nr 729/70 jämförda med dokument nr VI/5330/97.
- Feltolkning och felaktig tillämpning av artiklarna 6 och 7 i förordning nr 3508/92.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av House of Lords av den 30 juni 2003 i målet mellan Regina och London Borough of Bromley (svaranden), ex parte Barker (FC) (klagande)

(Mål C-290/03)

(2003/C 213/29)

House of Lords begär genom beslut av den 30 juni 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 3 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Regina och London Borough of Bromley (svaranden), ex parte Barker (FC) (klagande) beträffande följande frågor:

1. Ankommer det endast på den nationella domstolen att med tillämpning av nationell lag tolka begreppet "den ansvariga myndighetens eller de ansvariga myndigheternas beslut, som ger exploitören rätt att genomföra projektet" (artikel 1.2 i direktiv 85/337/EEG⁽¹⁾, nedan kallat direktivet).
2. När tillstånd till grundprojektering lämnats under villkor att vissa aspekter av projektet måste godkännas senare, krävs det enligt direktivet att en bedömning av miljöpåverkan görs när de aspekter av projektet som har lämnats

öppna senare skall godkännas om det visar sig att projektet kan medföra en betydande miljöpåverkan bland annat på grund av sin art, storlek eller lokalisering (artikel 2.1 i direktivet)?

3. Under sådana omständigheter där:

- a) det i nationell markplaneringslag föreskrivs att tillstånd skall lämnas till grundprojektering när projekteringen inleds och det krävs att den behöriga myndigheten vid denna tidpunkt skall pröva om det är nödvändigt med en bedömning av miljöpåverkan i enlighet med direktivet, och
- b) den behöriga myndigheten därvid finner att det är onödigt att göra en bedömning av miljöpåverkan och beviljar tillstånd till grundprojektering enligt vissa villkor som innebär att vissa aspekter av projektet måste godkännas senare, och
- c) talan senare kan väckas mot detta beslut i nationella domstolar,

kan enligt direktivet nationell lag utgöra hinder för en behörig myndighet att kräva att en bedömning av miljöpåverkan görs under ett senare skede av projekteringen?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/337/EEG av den 27 juni 1985 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EGT L 175, 5.7.1985, s. 40; svensk specialutgåva, område 15, volym 6, s. 226).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre av den 30 juni 2003 i målet mellan MyTravel plc och Commissioners of Customs and Excise

(Mål C-291/03)

(2003/C 213/30)

VAT and Duties Tribunals, Manchester Tribunal Centre begär genom beslut av den 30 juni 2003, vilket inkom till domstolens kansli den 4 juli 2003, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan MyTravel plc och Commissioners of Customs and Excise beträffande följande frågor:

Vid en riktig tolkning av artikel 26 i sjätte mervärdesskattedirektivet ⁽¹⁾ och av domstolens dom i de förenade målen C-308/96 och C-94/97, Madgett och Baldwin, REG 1998 s. I-6229:

I. Under vilka, om några, omständigheter får en researrangör, som för ett räkenskapsår i sin mervärdesskattedeclaration har använt den faktiska kostnadsmetoden, vilken var den enda metod som föreskrevs i den nationella lagstiftningen genom vilken direktivet införlivades, senare delvis räkna om mervärdesskatteskulden i enlighet med den marknadsvärde metod som beskrivs i punkt 46 i nämnda dom?

(1) Får en sådan researrangör i synnerhet välja att använda marknadsvärdet i förhållande till olika räkenskapsår, och i så fall under vilka omständigheter?

(2) Får researrangören, i ett fall där denne säljer vissa interna delar av sina paketresor till allmänheten utan att det är en paketresa (i detta fall flygningar) men inte säljer andra interna delar av vissa av sina paketresor till allmänheten utan att det är en paketresa (i detta fall kryssningar och campingplatser):

a) använda marknadsvärde metoden i förhållande till de paketresor (som är det stora flertalet) där den kan bestämma värdet på alla sina interna tjänster (i detta fall flygningar) med hänvisning till försäljningar som den gjort till allmänheten som inte är paketresor;

b) kan researrangören, i fall där paketresan inkluderar interna delar som researrangören inte säljer till allmänheten utan att det är fråga om en paketresa (i detta fall campingplatser och kryssningar), använda marknadsvärde metoden för att bestämma värdet på de interna tjänster som den säljer till allmänheten (i detta fall flygningar) där det inte har varit möjligt att fastställa marknadsvärdet för andra delar av paketresan?

(3) Måste tillämpningen av en kombination av metoderna vara a) enklare eller b) betydligt enklare eller c) inte betydligt mer komplicerad?

(4) Måste marknadsvärde metoden ge samma, eller en mycket liknande, mervärdesskatteskuld som den kostnadsbaserade metoden?

Är det möjligt att under sådana omständigheter som i förevarande mål fastställa den del av den interna tjänsten som gäller flygningar som sålts som en del av en paketresa genom att ta

a) den genomsnittliga kostnaden för en flygstol ökad med den genomsnittliga vinstmarginal som researrangören har erhållit på försäljning av flygstolar under räkenskapsåret i fråga eller b) den genomsnittliga intäkt som researrangören har erhållit på försäljning av flygstolar under räkenskapsåret i fråga?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättnings skatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, 13.06.1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Talan mot Republiken Finland väckt den 4 juli 2003 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-292/03)

(2003/C 213/31)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 juli 2003 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Finland. Sökanden företräds av M. Konstantinidis och P. Aalto, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- 1) fastställa att Republiken Finland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/53/EG ⁽¹⁾ av den 18 september 2000 om uttjänta fordon genom att inte vidta de nödvändiga åtgärderna för att följa detta direktiv, eller, i vart fall, genom att inte underrätta kommissionen om några sådana åtgärder, och
- 2) förplikta Republiken Finland att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Tidsfristen för införlivande av direktivet gick ut den 21 april 2002.

⁽¹⁾ EGT L 269, 21.10.2000, s. 34.